

Teràpia familiar a base de preguntes

Quadre de relacions familiars en una entrevista a base de preguntes:

Terapeuta, Joan, Mare, Nancy

Terapeuta:

Quina és la situació a la família ara?

Mare:

El problema és la comunicació.

Terapeuta:

Entre qui?

Mare:

Entre el meu marit i jo.

Terapeuta:

Com és la comunicació amb les seves filles?

Mare:

Entre pares i filles?

Terapeuta:

Les noies es comuniquen més bé entre elles que vostè amb el seu marit? Qui de vostès dos es comunica millor amb les seves filles?

Mare:

Cap.

Terapeuta:

Amb qui es comunica millor el seu marit?

Mare:

Normalment amb la Diana.

Terapeuta:

Com s'explica vostè això? Com es va produir el canvi?

Mare:

No ho sé.

Terapeuta:

Estàs d'acord amb la mama en què el papa es comunica millor amb la Diana que amb tu o amb la mama?

Nancy:

És la Joan qui no es comunica bé amb la mama.

Terapeuta:

Per què?

Nancy:

No ho sé, és alguna cosa que va canviar fa sis mesos.

Terapeuta:

Què va passar?

Terapeuta:

Nancy, si la Diana hagués contestat, què és el que hauria dit?

Mare:

A elles no els agrada estar aquí.

Terapeuta:

Qui és la que menys desitja estar aquí?

Mare:

Principalment, la Joan.

Terapeuta:

Com s'ho explica?

Mare:

No ho sé.

Terapeuta:

Si la Diana es portés millor amb el seu pare, estaria vostè millor amb el seu marit?

Mare:

No, ell amoixa la Diana i diu que ella no pot fer res dolent. És la seva favorita. El pare sempre està fastiguejant la Joan i la Nancy, simplement, no n'obté res. Això va ocórrer sobtadament, la Joan es va convertir en [paraula no visible en l'animació del vídeo].

Terapeuta:

Si la Diana és la que està més enganxada al seu pare, qui és la més enganxada a vostè?

Mare:

Al començament jo estava molt enganxada al meu marit. Tot anava bé perquè jo feia tota la feina, a ell no li agradava mostrar els seus sentiments. Em sentia molt sobrecarregada i rebutjada.

Terapeuta:

Si la Joan no hagués existit, haurien anat millor les coses?

Mare:

Sí, no hauria vist que poc li agrada a ella el meu marit.

Terapeuta:

De quin costat està la Nancy?

Nancy:

De ningú. Estic justament així, en cap bàndol.

Terapeuta:

La Joan sembla trista. (La Nancy, la petita, riu). Per què riu la petita?

Mare:

Temen parlar més del compte.

Terapeuta:

Té vostè idea de què tenen por de dir?

Joan:

Amaguen la veritat i jo tampoc vull dir-la.

Terapeuta:

Aquí o a casa?

Joan:

Hauria estat millor no haver nascut.

Terapeuta:

Sempre et sents sola?

Mare:

El pare està contra ella. Tot el temps discutim per ella, em sento culpable, tracto de romandre neutral. Li dic: «Fes el que et digui el teu pare: si et diu que callis, calles, si et diu que saltis, salta».

«No tenim una resposta o solució, arribem a una mitjançant les preguntes correctes».

«Fi»